

Časopis Instituta za strategijska istraživanja SAD objavljuje:

a) u broju 2 (proleće) 1980:

Uvodnik: Avganistansko buđenje
— A. G.B. Metclaf;

Autor zagovara tezu da ekonomske sankcije SAD prema SSSR-u nisu dovoljne da bi sprečile širenje sfera sovjetskog uticaja, navodeći pri tome intervenciju u Avganistanu. Predlaže ponovno jačanje oružanih snaga;

Nacionalni skandal? — glavni i odgovorni urednik Valter F. Hanni; O stanju u američkim obavestajnim službama, — »slučaj Sverdlovsk«.

Post-detantna strategija SAD — senator Henry M. Jackson; Senator Džekson, navodeći primer Avganistana, bori se za postavku da je krajnje vreme za SAD da počnu sa jačanjem svojih oružanih snaga, da treba povećati pomoć prijateljskim zemljama i da treba u politiku i vojnu administraciju uključiti stručnjake koji će dati realnije gledanje na sovjetsko-američke odnose.

Povećanje budžeta za odbranu u 1981. godini — Herschel Kanter;

Rasprava o tome da predlog o povećanju budžeta za odbranu u iznosu od 4,6 posto godišnje u periodu 1981/85. godine nije dovoljan za rešavanje problema koji su nastali u sferi odbrane SAD već da i kasnije treba izdvajati mnogo više sredstava, kako bi se dostigao SSSR.

Potruga za američkim bazama u Indijskom okeanu: Poslednja šansa — admiral Thomas H. Moorer i Alvin J. Cottrell;

Razmatranje mogućnosti za uspostavljanje američkih baza u Keniji, Somaliji, Omanu, Pakistanu i Saudijskoj Arabiji;

Snage za brze intervencije: Kriterijumi i imperativi — general potpukovnik u penziji Victor H. Krulak, direktor Strategijskog instituta SAD;

O osnovnim kriterijumima koji su najvažniji za snage brze intervencije: taktička borbena gotovost, istureni položaji (razmeštaj), taktička i pozadinska podrška i obezbeđenje i efikasno donošenje odluke za upotrebu;

Jugoslovenska bezbednost posle Tita — Phillip A. Karber i John L. Lellenberg;

U ovom članku autori iznose svoje mišljenje kakva je budućnost Jugoslavije posle Tita, kolika je stabilnost SFRJ, kakve su sve sovjetske intervencije u Jugoslaviji moguće, kako bi se Jugoslavija branila od sovjetskog napada, koje su slabosti naših OS, kakvu pomoć bi Zapad mogao da pruži Jugoslaviji u tom slučaju. S obzirom na sve ovo i na izjavu bivšeg predsednika SAD Kartera, da ne dolazi u obzir vojna pomoć Jugoslaviji, autori predlažu kao najbolju soluciju, mada po njihovom mišljenju politički delikatnu, prodaju oružja Jugoslaviji;

Razvijajuća francuska strategijska debata — dr Bruce Marshall;

Do sada, tj. za vreme Žiskara D' Estena, nije bilo većih debata o francuskim nuklearnim snagama. S obzirom na političke, strategijske i tehnološke promene u svetu ponovo u Francuskoj javljaju zagovornici deGolove doktrine. Debata se širi i usmerava kako na veću fleksibilnost vojne doktrine tako i na jaču ekspanziju francuskih globalnih interesa. Daje se istorijat debata o odbrani u okviru administracije, kao i pravci razvoja uz napomenu da bi, Francuska, u periodu 1985 — 1990, trebala da ima u naoružanju oko 4.000 bombi od po 20 KT;

Komanda pozadine Ratnog vazduhoplovstva i energetska kriza — general Bryce Poe II, komandant;

Čvrsta ograničenja upotrebe energije predstavljaju mračnu perspektivu za nacionalnu bezbednost SAD. RV samo troši oko polovinu ukupne energije Ministarstva odbrane, pa zbog toga uvodi ograničenja u upotrebi energije a najveću pažnju poklanja istraživanju i otkrivanju novih alternativnih izvora energije;

Sovjetsko strategijsko gledište — Leon Goure i Michael J. Deane;

Izvodi iz najvažnijih članaka objavljenih u sovjetskoj štampi sa komentarima.

b) u broju 3 (leto) 1980:

Uvodnik: Iz Moskve »sa ljubavlju« — glavni i odgovorni urednik Valter F. Hann;

Komentar o poseti kancelara Šmita Moskvi, pogrešnim zaključcima koje bi SR Nemačka mogla da izvuče iz toga, kretanjima u SRN sa predlogom da bi predsednik SAD trebao da »popravlja mostove« između Vašingtona i Bona.

Spoljna politika i potrebe oružanih snaga — direktor instituta A. G. B. Metcalf;

Autor iznosi da je oružana sila instrument spoljne politike i zalaže se za projektile MX podmornice *Traident* i jačanje ukupnih odbrambenih snaga, navodeći da je i Francuska objavila da je razvila i isprobala neutronske bombe;

Modernizacija strategijskih snaga SAD: Nova uloga za protivraketsku odbranu — Jack F. Kemp. kongresmen;

Raspravu o SALT-u I i II, američkom programu modernizacije strategijskih snaga i potencijalnim mogućnostima odbrane od napada interkontinentalnih balističkih raketa;

Dva kineska puta modernizacije oružanih snaga i dilema SAD — kapetan Thomas A. Marks;

Putevi modernizacije oružanih snaga NR Kine i oružanih snaga Tajvana (Formoze). Kako se NR Kina sada okreće svetu i traga za najboljim sistemima naoružanja zbog moguće konfrontacije sa SSSR, dok se u isto vreme Tajvan sve više oslanja na sopstvene snage, Izrael i Južno-afričku republiku zbog poboljšanja odnosa Kina — SAD. Predlaže se da, i pored toga što je NR Kina okupirana mišlju o SSSR, SAD treba da posvete pažnju i vojnom balansu između Kine i Tajvana.

Debata o startegijskoj prognozi SAD: Mešoviti dosije — Las Aspin, kongresmen;

Autor smatra da su ugovorom SALT II SAD izgubile, jer je fokus američke obaveštajne službe opet skrenut sa verifikacije na prognozi-ranje. Analizirajući sve dosadašnje prognoze koje je davala obaveštajna služba o SSSR, počevši od nuklearne do termonuklearne bombe, interkontinentalnih balističkih raketa i njihove preciznosti, autor ističe da je najveći uzrok greške faktor čovek i američki način mišlje-

nja, te daje predloge kako da se mogućnost greške smanji;

Debata o strategijskoj prognozi SAD: Siromašan dosije — William T. Lee;

Rasprava o članku kongresmena Aspina, u kome se iznosi tvrdnja da je možda najveća greška u tome što su SAD pogrešno procenile jačanje sovjetskih strategijskih snaga šezdesetih i sedamdesetih godina i da rešenje treba tražiti u poboljšanju interpretacije obaveštajnih podataka sa kojima se raspolaže

Pobijanja napred navedenog članka — Lee Aspin;

Scenario napada kroz severno-nemačku ravnicu: Pretnja ili iluzija — general u penziji James H. Polk, bivši komandant snaga SAD u Evropi;

NATO planeri su okupirani mišlju da će snage Varšavskog ugovora izvršiti glavni napad preko severno-

-nemačke ravnice. General Polk pokušava da dokaže da je to pogrešno, iznoseći mišljenje da će jedan ili više pravaca glavnog napada biti kroz centralnu Evropu i predlaže da NATO, shodno tome, organizuje odbranu sa naglaskom na specifične slabe tačke.

Francuska 1940. i NATO-centar 1980. godine: Uznemiravajuća komparacija — Jeffrey Recoud;

Zapadna Evropa je 1940. godine bila nadmoćnija u odnosu na Nemačku, pa ipak je kapitulirala. Postavka da je slična situacija i sada u odnosu na SSSR sa pesimističkim prognozama i napomenom da NATO ima manje razloga za optimizam u 1980. nego francuska Vrhovna komanda 1940. godine;

Sovjetsko strategijsko gledište — Leon Goure i Michael J. Deane; Izvodi iz najvažnijih članaka objavljenih u sovjetskoj štampi sa komentarima.

I.F.